

Česká společnost pro ochranu netopýrů

Katedra zoologie PřF UK, Viničná 7, 128 00 Praha 2

Netopýr není hrabě Drákula - našich létajících sousedů se vskutku nemusíme bát!

Tisková zpráva České společnosti pro ochranu netopýrů (ČESON), Praha, 24. srpna 2026

Netopýři se často vyskytují v lidských sídlech, obývají úkryty v budovách i ve stromech. Mnohdy je můžeme pozorovat poměrně zblízka a občas se stane, že omylem zaletí do interiéru. Rozhodně se však nemusíme bát, že by na nás netopýr aktivně zaútočil a nakazil nás např. vzteklinou. Všichni naši netopýři jsou hmyzožraví a přímému kontaktu s člověkem se vyhýbají. Vzteklna u evropských netopýrů sice prokázána byla, ale velmi vzácně. V ČR byl během cíleného výzkumu Akademie věd a VETUNI Brno zjištěn její výskyt jen u 0,5 % zkoumaných jedinců. Zároveň studie potvrzují, že z 27 u nás žijících druhů netopýrů je potenciálně riziková jen velmi malá část. Potenciálně riziková situace pak může nastat výhradně tehdy, pokud se netopýra snažíme odchytit a vystresované zvíře kousne. Pro bezpečné soužití proto stačí jediné – na netopýry nesahat! To platí pro všechny volně žijící obratlovce, proto, není-li zbytlí, je nutné při manipulaci s nimi vždy použít ochranné pomůcky.

Netopýři patří mezi živočichy stále tak trochu obestřené tajemstvím, avšak rozhodně nejsou pro člověka nebezpeční, jak vysvětluje Petra Schnitzerová z České společnosti pro ochranu netopýrů (ČESON): „Netopýři navzdory dosud rozšířeným představám s člověkem rozhodně nevyhledávají přímý kontakt a už vůbec ne na lidi neútočí. Využívají lidské stavby jen jako místa, kde mohou najít příhodné úkryty. Blízká setkání se tak obvykle odehrávají v případě netopýřích omylů, kdy zvířata zalétnou do interiéru, nebo při nálezu zraněných jedinců v důsledku srážky s autem, chycených kočkou, přilepených na nebezpečné lepkové pastičky apod.“ Lidé se při soužití s netopýry často obávají nákazy různými chorobami, například vzteklinou. Schnitzerová vše uvádí na pravou míru: „Nakažení vzteklinou od netopýra spadá v rámci setkání s volně žijícími živočichy v našich končinách do kategorie extrémně vzácných událostí. A potenciálně se to může stát výhradně tehdy, pokud by netopýr člověka, který se jej snaží chytit do ruky, kousnul. Proto si postačí zapamatovat jednoduchou poučku – na netopýry nikdy nesaháme. A pokud je to nezbytné, např. v případě, že nalezneme zraněného jedince a chceme jej odchytit pro předání do záchranné stanice, tak při manipulaci vždy využijeme silnější rukavici nebo hadřík, kterým zvíře opatrně a bezpečně podebereme.“ Více se lze o dané problematice dočíst v letáku připraveném evropskými odborníky z pracovní skupiny EUROBATS „Vzteklna u evropských netopýrů“ (ke stažení na webu ČESON https://ceson.org/document/Bat_rabies_CZ_2026-08.pdf).

A co činit v případě již zmíněného setkání s netopýřím popletou, který nám vlétl třeba do obývacího? „Věřte, že to opravdu není útočný hrabě Drákula a sám především hledá, jak se z místa, kam se dostal nedopatřením, osvobodit. Obvykle stačí zhasnout, otevřít okno dokořán a odejít z místnosti. Ve většině případů se netopýr po chvíli uklidní, zorientuje a prostor sám opustí,“ nabádá ke klidu Schnitzerová. V některých oblastech ČR se ovšem na přelomu léta a podzimu setkáváme i s tzv. netopýřními invazemi, kdy do interiéru může zalétnout větší množství jedinců. Co dělat v takové situaci, radí Dita Weinfurtová z poradny ČESON: „V tomto případě je již obvykle potřeba přivolat odborníky z místně příslušné záchranné stanice, kteří pomohou nezvané hosty šetrně odchytit a vrátit do přírody. Pokud se lidé se zálety netopýrů ve svém bydlišti setkali, nebo žijí v lokalitě, kde k invazím dochází pravidelně, je nejlepším řešením instalace sítí proti hmyzu do oken. Dnes lze pořídit jednoduché a levné typy, které mohou být na okenním rámu přidělané i jen dočasně.“

Kontakt: Petra Schnitzerová a Jan Zukal, tel: 605 870 323, 777 201 776, e-mail: netopyr@ceson.org